

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Rozeslána dne 30. září 2022

Cena Kč 123,–

O B S A H:

- 33. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím
 - 34. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Protokolu doplňujícího Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel
-

33**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. září 2010 byla v Pekingu přijata Úmluva o potlačování protiprávních činů souvisejících s mezinárodním civilním letectvím.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v Montrealu dne 23. listopadu 2011.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, depozitáře Úmluvy, dne 2. července 2013.

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující prohlášení:

„V souladu s čl. 21 odst. 4 písm. a) Úmluvy Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v čl. 1 Úmluvy v případech stanovených v čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) Úmluvy.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 22 odst. 1 dne 1. července 2018 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

CONVENTION

ON THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS RELATING TO INTERNATIONAL CIVIL AVIATION

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

DEEPLY CONCERNED that unlawful acts against civil aviation jeopardize the safety and security of persons and property, seriously affect the operation of air services, airports and air navigation, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safe and orderly conduct of civil aviation for all States;

RECOGNIZING that new types of threats against civil aviation require new concerted efforts and policies of cooperation on the part of States; and

BEING CONVINCED that in order to better address these threats, there is an urgent need to strengthen the legal framework for international cooperation in preventing and suppressing unlawful acts against civil aviation;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:
 - (a) performs an act of violence against a person on board an aircraft in flight if that act is likely to endanger the safety of that aircraft; or
 - (b) destroys an aircraft in service or causes damage to such an aircraft which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight; or
 - (c) places or causes to be placed on an aircraft in service, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that aircraft, or to cause damage to it which renders it incapable of flight, or to cause damage to it which is likely to endanger its safety in flight; or
 - (d) destroys or damages air navigation facilities or interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safety of aircraft in flight; or
 - (e) communicates information which that person knows to be false, thereby endangering the safety of an aircraft in flight; or

- (f) uses an aircraft in service for the purpose of causing death, serious bodily injury, or serious damage to property or the environment; or
- (g) releases or discharges from an aircraft in service any BCN weapon or explosive, radioactive, or similar substances in a manner that causes or is likely to cause death, serious bodily injury or serious damage to property or the environment; or
- (h) uses against or on board an aircraft in service any BCN weapon or explosive, radioactive, or similar substances in a manner that causes or is likely to cause death, serious bodily injury or serious damage to property or the environment; or
- (i) transports, causes to be transported, or facilitates the transport of, on board an aircraft:
 - (1) any explosive or radioactive material, knowing that it is intended to be used to cause, or in a threat to cause, with or without a condition, as is provided for under national law, death or serious injury or damage for the purpose of intimidating a population, or compelling a government or an international organization to do or to abstain from doing any act; or
 - (2) any BCN weapon, knowing it to be a BCN weapon as defined in Article 2; or
 - (3) any source material, special fissionable material, or equipment or material especially designed or prepared for the processing, use or production of special fissionable material, knowing that it is intended to be used in a nuclear explosive activity or in any other nuclear activity not under safeguards pursuant to a safeguards agreement with the International Atomic Energy Agency; or
 - (4) any equipment, materials or software or related technology that significantly contributes to the design, manufacture or delivery of a BCN weapon without lawful authorization and with the intention that it will be used for such purpose;

provided that for activities involving a State Party, including those undertaken by a person or legal entity authorized by a State Party, it shall not be an offence under subparagraphs (3) and (4) if the transport of such items or materials is consistent with or is for a use or activity that is consistent with its rights, responsibilities and obligations under the applicable multilateral non-proliferation treaty to which it is a party including those referred to in Article 7.

2. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally, using any device, substance or weapon:

- (a) performs an act of violence against a person at an airport serving international civil aviation which causes or is likely to cause serious injury or death; or
- (b) destroys or seriously damages the facilities of an airport serving international civil aviation or aircraft not in service located thereon or disrupts the services of the airport,

if such an act endangers or is likely to endanger safety at that airport.

3. Any person also commits an offence if that person:

- (a) makes a threat to commit any of the offences in subparagraphs (a), (b), (c), (d), (f), (g) and (h) of paragraph 1 or in paragraph 2 of this Article; or
- (b) unlawfully and intentionally causes any person to receive such a threat,

under circumstances which indicate that the threat is credible.

4. Any person also commits an offence if that person:

- (a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article; or
- (b) organizes or directs others to commit an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 or 4(a) of this Article; or
- (c) participates as an accomplice in an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 or 4(a) of this Article; or
- (d) unlawfully and intentionally assists another person to evade investigation, prosecution or punishment, knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in paragraph 1, 2, 3, 4(a), 4(b) or 4(c) of this Article, or that the person is wanted for criminal prosecution by law enforcement authorities for such an offence or has been sentenced for such an offence.

5. Each State Party shall also establish as offences, when committed intentionally, whether or not any of the offences set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article is actually committed or attempted, either or both of the following:

- (a) agreeing with one or more other persons to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article and, where required by national law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement; or
- (b) contributing in any other way to the commission of one or more offences set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article by a group of persons acting with a common purpose, and such contribution shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article; or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article.

Article 2

For the purposes of this Convention:

- (a) an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation; in the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board;
- (b) an aircraft is considered to be in service from the beginning of the preflight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing; the period of service shall, in any event, extend for the entire period during which the aircraft is in flight as defined in paragraph (a) of this Article;
- (c) “Air navigation facilities” include signals, data, information or systems necessary for the navigation of the aircraft;
- (d) “Toxic chemical” means any chemical which through its chemical action on life processes can cause death, temporary incapacitation or permanent harm to humans or animals. This includes all such chemicals, regardless of their origin or of their method of production, and regardless of whether they are produced in facilities, in munitions or elsewhere;
- (e) “Radioactive material” means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment;
- (f) “Nuclear material” means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;
- (g) “Uranium enriched in the isotope 235 or 233” means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature;
- (h) “BCN weapon” means:
 - (a) “biological weapons”, which are:
 - (i) microbial or other biological agents, or toxins whatever their origin or method of production, of types and in quantities that have no justification for prophylactic, protective or other peaceful purposes; or

- (ii) weapons, equipment or means of delivery designed to use such agents or toxins for hostile purposes or in armed conflict.
- (b) “chemical weapons”, which are, together or separately:
 - (i) toxic chemicals and their precursors, except where intended for:
 - (A) industrial, agricultural, research, medical, pharmaceutical or other peaceful purposes; or
 - (B) protective purposes, namely those purposes directly related to protection against toxic chemicals and to protection against chemical weapons; or
 - (C) military purposes not connected with the use of chemical weapons and not dependent on the use of the toxic properties of chemicals as a method of warfare; or
 - (D) law enforcement including domestic riot control purposes,as long as the types and quantities are consistent with such purposes;
 - (ii) munitions and devices specifically designed to cause death or other harm through the toxic properties of those toxic chemicals specified in subparagraph (b)(i), which would be released as a result of the employment of such munitions and devices;
 - (iii) any equipment specifically designed for use directly in connection with the employment of munitions and devices specified in subparagraph (b)(ii).
- (c) nuclear weapons and other nuclear explosive devices.
- (i) “Precursor” means any chemical reactant which takes part at any stage in the production by whatever method of a toxic chemical. This includes any key component of a binary or multicomponent chemical system;
- (j) the terms “source material” and “special fissionable material” have the same meaning as given to those terms in the Statute of the International Atomic Energy Agency, done at New York on 26 October 1956.

Article 3

Each State Party undertakes to make the offences set forth in Article 1 punishable by severe penalties.

Article 4

1. Each State Party, in accordance with its national legal principles, may take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable

when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in Article 1. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. If a State Party takes the necessary measures to make a legal entity liable in accordance with paragraph 1 of this Article, it shall endeavour to ensure that the applicable criminal, civil or administrative sanctions are effective, proportionate and dissuasive. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 5

1. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

2. In the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply irrespective of whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight, only if:

- (a) the place of take-off or landing, actual or intended, of the aircraft is situated outside the territory of the State of registry of that aircraft; or
- (b) the offence is committed in the territory of a State other than the State of registry of the aircraft.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, in the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall also apply if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registry of the aircraft.

4. With respect to the States Parties mentioned in Article 15 and in the cases set forth in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall not apply if the places referred to in subparagraph (a) of paragraph 2 of this Article are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in Article 15, unless the offence is committed or the offender or alleged offender is found in the territory of a State other than that State.

5. In the cases contemplated in subparagraph (d) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply only if the air navigation facilities are used in international air navigation.

6. The provisions of paragraphs 2, 3, 4 and 5 of this Article shall also apply in the cases contemplated in paragraph 4 of Article 1.

Article 6

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Convention on International Civil Aviation and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

Article 7

Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, signed at London, Moscow and Washington on 1 July 1968, the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction, signed at London, Moscow and Washington on 10 April 1972, or the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on Their Destruction, signed at Paris on 13 January 1993, of States Parties to such treaties.

Article 8

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 in the following cases:

- (a) when the offence is committed in the territory of that State;
- (b) when the offence is committed against or on board an aircraft registered in that State;
- (c) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;
- (d) when the offence is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee whose principal place of business or, if the lessee has no such place of business, whose permanent residence is in that State;
- (e) when the offence is committed by a national of that State.

2. Each State Party may also establish its jurisdiction over any such offence in the following cases:

- (a) when the offence is committed against a national of that State;
- (b) when the offence is committed by a stateless person whose habitual residence is in the territory of that State.

3. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1, in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person pursuant to Article 12 to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with the applicable paragraphs of this Article with regard to those offences.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 9

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take that person into custody or take other measures to ensure that person's presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national.

4. When a State Party, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States Parties which have established jurisdiction under paragraph 1 of Article 8 and established jurisdiction and notified the Depositary under subparagraph (a) of paragraph 4 of Article 21 and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State Party which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States Parties and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

The State Party in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

Article 11

Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 12

1. The offences set forth in Article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include the offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in Article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with subparagraphs (b), (c), (d) and (e) of paragraph 1 of Article 8, and who have established jurisdiction in accordance with paragraph 2 of Article 8.
5. The offences set forth in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 5 of Article 1 shall, for the purpose of extradition between States Parties, be treated as equivalent.

Article 13

None of the offences set forth in Article 1 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 14

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Article 1 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 15

The States Parties which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by

appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registry for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the Secretary General of the International Civil Aviation Organization who shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

Article 16

1. States Parties shall, in accordance with international and national law, endeavour to take all practicable measures for the purpose of preventing the offences set forth in Article 1.
2. When, due to the commission of one of the offences set forth in Article 1, a flight has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the aircraft or passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

Article 17

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in Article 1. The law of the State requested shall apply in all cases.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 18

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States Parties which it believes would be the States set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 8.

Article 19

Each State Party shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation Organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

- (a) the circumstances of the offence;
- (b) the action taken pursuant to paragraph 2 of Article 16;
- (c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.
3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature in Beijing on 10 September 2010 by States participating in the Diplomatic Conference on Aviation Security held at Beijing from 30 August to 10 September 2010. After 27 September 2010, this Convention shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montréal until it enters into force in accordance with Article 22.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the International Civil Aviation Organization, who is hereby designated as the Depositary.
3. Any State which does not ratify, accept or approve this Convention in accordance with paragraph 2 of this Article may accede to it at any time. The instrument of accession shall be deposited with the Depositary.
4. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party:
 - (a) shall notify the Depositary of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of Article 8, and immediately notify the Depositary of any change; and
 - (b) may declare that it shall apply the provisions of subparagraph (d) of paragraph 4 of Article 1 in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions from liability.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. As soon as this Convention enters into force, it shall be registered with the United Nations by the Depositary.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Depositary.

Article 24

As between the States Parties, this Convention shall prevail over the following instruments:

- (a) the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, Signed at Montreal on 23 September 1971; and
- (b) the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, Done at Montreal on 23 September 1971, Signed at Montreal on 24 February 1988.

Article 25

The Depositary shall promptly inform all States Parties to this Convention and all signatory or acceding States to this Convention of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification, approval, acceptance or accession, the date of coming into force of this Convention, and other relevant information.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Convention.

DONE at Beijing on the tenth day of September of the year Two Thousand and Ten in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another. This Convention shall remain deposited in the archives of the International Civil Aviation Organization, and certified copies thereof shall be transmitted by the Depositary to all Contracting States to this Convention.

PŘEKLAD

ÚMLUVA

O POTLAČOVÁNÍ PROTIPRÁVNÍCH ČINŮ SOUVISEJÍCÍCH S MEZINÁRODNÍM CIVILNÍM LETECTVÍM

STÁTY, KTERÉ JSOU STRANAMI TÉTO ÚMLUVY,

HLUBOCE ZNEPOKOJENY tím, že protiprávní akty proti civilnímu letectví ohrožují bezpečnost osob a majetku, mají vážné důsledky pro provoz leteckých služeb, letišť a řízení leteckého provozu, a podkopávají důvěru národů světa v bezpečné a řádné provozování civilního letectví pro všechny státy,

UZNÁVAJÍCE, že nové druhy ohrožení civilní letecké dopravy vyžadují spojené úsilí a postupy spolupráce na straně států, a

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že je naléhavě zapotřebí posílit právní rámec pro mezinárodní spolupráci v oblasti předcházení a potlačování protiprávních činů proti civilnímu letectví, aby bylo možno se s těmito hrozbami lépe vypořádat,

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍM:

Článek 1

1. Trestného činu se dopustí jakákoli osoba, která nezákonně a úmyslně:

- a) spáchá násilný čin proti osobě na palubě letadla za letu, jestliže tento čin může ohrozit bezpečnost tohoto letadla; nebo
- b) zničí letadlo v provozu nebo způsobí takovému letadlu škodu, která ho učiní neschopným letu, nebo která může ohrozit jeho bezpečnost za letu; nebo
- c) umístí nebo nechá umístit v letadle v provozu, jakýmkoliv způsobem, zařízení nebo látku, které mohou zničit toto letadlo nebo způsobit na něm škodu, která je učiní neschopným letu, nebo na něm mohou způsobit škodu, jež může ohrozit jeho bezpečnost za letu; nebo
- d) zničí nebo poškodí zařízení sloužící řízení leteckého provozu nebo zasahuje do jejich provozu, jestliže kterýkoli takový čin může ohrozit bezpečnost letadel za letu; nebo
- e) sdělí informaci, o které ví, že není pravdivá, čímž ohrozí bezpečnost letadla za letu; nebo
- f) použije letadlo v provozu ke způsobení smrti, vážné újmy na zdraví či závažné škody na majetku či životním prostředí; nebo
- g) vypustí nebo shodí z letadla v provozu jakoukoli biologickou, chemickou nebo jadernou zbraň nebo výbušné, radioaktivní či podobné látky způsobem, který přivodí nebo může přivodit smrt, vážnou újmu na zdraví nebo závažnou škodu na majetku nebo životním prostředí; nebo
- h) použije proti letadlu v provozu nebo na palubě letadla v provozu jakoukoli biologickou,

chemickou nebo jadernou zbraň nebo výbušné, radioaktivní či podobné látky způsobem, který přivodí nebo může přivodit smrt, vážnou újmu na zdraví nebo závažnou škodu na majetku nebo životním prostředí; nebo

i) přepraví, nechá přepravit nebo umožní přepravit na palubě letadla:

- 1) jakýkoli výbušný nebo radioaktivní materiál s vědomím, že je určen ke způsobení nebo ke hrozbě způsobení smrti nebo vážné újmy na zdraví či škody, přičemž taková hrozba je nebo není doprovázena podmínkou podle úpravy vnitrostátního práva, za účelem zastrašení obyvatelstva nebo donucení vlády či mezinárodní organizace, aby něco učinila, či se něčeho zdržela; nebo
- 2) jakoukoli biologickou, chemickou nebo jadernou zbraň s vědomím, že se jedná o biologickou, chemickou nebo jadernou zbraň definovanou v článku 2; nebo
- 3) jakýkoli prvotní materiál, speciální štěpný materiál nebo zařízení či materiál zvlášť navržený nebo připravený ke zpracování, využití nebo výrobě speciálního štěpného materiálu s vědomím, že je určen k jakékoli činnosti spojené s jaderným výbuchem či k jakékoli jiné jaderné činnosti, na kterou se nevztahují záruky podle zárukové dohody s Mezinárodní agenturou pro atomovou energii; nebo
- 4) jakékoli zařízení, materiály nebo software či související technologii, které významně přispívají ke konstrukci, výrobě nebo dodání biologické, chemické nebo jaderné zbraně bez platného povolení a s úmyslem, že jsou pro takový účel určeny;

pod podmínkou, že aktivity zahrnující smluvní strany, včetně aktivit podniknutých fyzickou nebo právnickou osobou pověřenou smluvní stranou, nejsou trestným činem dle bodů 3) a 4), jestliže přeprava těchto předmětů nebo materiálů je v souladu s použitím nebo aktivitou nebo je určena k takovému použití nebo aktivitě, které jsou v souladu s jejími právy a povinnostmi podle příslušné, příslušné mnohostranné smlouvy o nešíření zbraní, již je smluvní stranou, včetně smluv uvedených v článku 7.

2. Trestného činu se dopustí osoba, která, při použití jakéhokoli zařízení, látky nebo zbraně, nezákonně a úmyslně:

a) spáchá násilný čin proti osobě nacházející se na letišti sloužícím mezinárodnímu civilnímu letectví, který způsobí nebo může způsobit vážnou újmu na zdraví nebo smrt; nebo

b) zničí nebo vážně poškodí zařízení a budovy letiště sloužícího mezinárodnímu civilnímu letectví nebo letadla mimo provoz nacházejícího se na něm nebo naruší provoz letiště,

jestliže takový čin ohrozí nebo může ohrozit bezpečnost na takovém letišti.

3. Trestný čin spáchá také osoba, která

a) vyhrožuje spácháním některého z trestných činů uvedených v odstavci 1 písm. a), b), c), d), f), g) a h) nebo v odstavci 2 tohoto článku; nebo

b) protiprávně a úmyslně zařídí, aby jiná osoba obdržela takovouto výhrůžku,

za okolností, které naznačují, že tato hrozba je přesvědčivá.

4. Trestný čin spáchá také osoba, jestliže:

a) se pokusí spáchat některý z trestných činů uvedených v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku; nebo

- b) organizuje nebo navádí jiné osoby ke spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1, 2, 3 nebo 4 písm. a) tohoto článku; nebo
- c) se jako spolupachatel podílí na spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1, 2, 3, nebo 4 písm. a) tohoto článku; nebo
- d) protiprávně a úmyslně pomůže jiné osobě vyhnout se vyšetřování, stíhání nebo trestu, s vědomím, že se tato osoba dopustila jednání, jež představuje trestný čin uvedený v odstavcích 1, 2, 3, 4 písm. a), 4 písm. b) nebo 4 písm. c) tohoto článku, nebo že je tato osoba kvůli takovému trestnému činu hledána pro účely trestního stíhání orgány činnými v trestním řízení, nebo že byla pro daný trestný čin odsouzena.

5. Každá smluvní strana také bez ohledu na to, zda ve skutečnosti došlo ke spáchání nebo k pokusu o spáchání některého z trestných činů uvedených v odstavcích 1, 2 nebo 3 tohoto článku, označí za trestný čin jeden či oba z následujících případů, jestliže byly spáchány úmyslně:

- a) dohodu s jednou či několika jinými osobami spáchat trestný čin uvedený v odstavcích 1, 2 nebo 3 tohoto článku, který v případě, že to vnitrostátní právo vyžaduje, zahrnuje jednání jednoho z účastníků podle této dohody; nebo
- b) jakékoli jiné přispění ke spáchání jednoho nebo více trestných činů uvedených v odstavcích 1, 2 nebo 3 tohoto článku skupinou osob jednajících se společným záměrem, a toto přispění je buď:
 - i) činěno s cílem napomáhat obecné trestné činnosti či záměru skupiny, přičemž taková činnost nebo záměr zahrnuje spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1, 2 nebo 3 tohoto článku; nebo je
 - ii) činěno s vědomím úmyslu této skupiny spáchat trestný čin uvedený v odstavcích 1, 2 nebo 3 tohoto článku.

Článek 2

Pro účely této úmluvy:

- a) se letadlo považuje za letadlo za letu od okamžiku, kdy všechny jeho vnější dveře jsou po naložení a nastoupení cestujících uzavřeny až do okamžiku, kdy kterékoliv z těchto dveří jsou otevřeny za účelem vyložení a vystoupení; v případě nouzového přistání se považuje let za trvající až do doby, kdy příslušné orgány převezmou odpovědnost za letadlo a za osoby a majetek na palubě;
- b) se letadlo považuje za letadlo v provozu v době od počátku předletové přípravy letadla prováděné pozemním personálem nebo posádkou pro určitý let až do 24 hodin po jakémkoliv přistání; doba letadla v provozu v každém případě zahrnuje celou dobu, během které je letadlo za letu, jak stanoví písmeno a) tohoto článku;
- c) „letecká navigační zařízení“ zahrnují signály, údaje, informace nebo systémy potřebné k navigaci letadla;
- d) „toxickou chemikálií“ se rozumí každá chemikálie, která může prostřednictvím svého chemického působení na životní funkce způsobit smrt, dočasnou invaliditu nebo trvalé zranění osob či zvířat. Patří sem všechny takové chemikálie bez ohledu na svůj původ nebo na způsob

své výroby a bez ohledu na to, zda vznikají v zařízeních, v municích nebo jinde;

e) „radioaktivním materiálem“ se rozumí jaderný materiál a jiné radioaktivní látky, které obsahují nuklidy procházející samovolným rozpadem (proces provázený vysíláním jednoho či více typů ionizujícího záření, například alfa, beta, neutronového a gama) a které mohou, vzhledem ke svým radiologickým či štěpným vlastnostem, způsobit smrt, těžkou újmu na zdraví nebo závažnou škodu na majetku či životním prostředí;

f) „jaderným materiálem“ se rozumí plutonium, s výjimkou plutonia, v němž je izotopická koncentrace plutonia-238 vyšší než 80 procent; uran-233; uran obohacený izotopy 235 nebo 233; uran obsahující směs izotopů vyskytujících se v přírodě kromě uranu obsaženého v rudě či rudných zbytcích; nebo jakýkoli materiál obsahující jeden či více z výše uvedených prvků;

g) „uranem obohaceným izotopy 235 nebo 233“ se rozumí uran obsahující izotop 235 nebo 233 nebo oba tyto izotopy v takovém množství, že poměr součtu těchto izotopů k izotopu 238 je vyšší než poměr izotopu 235 k izotopu 238 v uranu vyskytující se v přírodě;

h) „biologickou, chemickou nebo jadernou zbraní“ se rozumí:

a) „biologické zbraně“, kterými jsou:

- i) mikrobiologické nebo jiné biologické přípravky či toxiny bez ohledu na svůj původ nebo způsob výroby, a to takových druhů a v takovém množství, které nelze přičíst preventivním, ochranným či jiným mírovým účelům; nebo
- ii) zbraně, zařízení nebo nosiče určené k využívání daných přípravků či toxinů pro nepřátelské účely nebo v rámci ozbrojeného konfliktu;

b) „chemické zbraně“, kterými společně nebo samostatně jsou:

i) toxické chemikálie a jejich prekurzory, pokud nejsou určeny k:

A) průmyslovým, zemědělským, výzkumným, zdravotnickým, farmaceutickým nebo jiným mírovým účelům; nebo

B) ochranným účelům, konkrétně k účelům, jež přímo souvisí s ochranou proti toxickým chemikáliím a k ochraně proti chemickým zbraním; nebo

C) vojenským účelům nespojujícím s využitím chemických zbraní a nezávislým na využívání toxických vlastností chemikálií jako způsobu vedení války; nebo

D) prosazování práva, včetně účelů spojených se zvládáním vnitrostátních nepokojů,

pokud těmto účelům odpovídá jejich druh a množství;

- ii) munice a zařízení speciálně určené ke způsobení smrti nebo jiné újmy prostřednictvím toxických vlastností toxických chemikálií uvedených pod písmenem b) bodem i), které by se při použití takové munice a zařízení uvolnily;

iii) jakékoli vybavení speciálně určené k tomu, aby se používalo přímo v souvislosti s užíváním munice a zařízení uvedených pod písmenem b) bodem ii);

c) jaderné zbraně a další jaderná výbušná zařízení;

i) „prekurzorem” se rozumí jakákoli chemická reakční složka, která se používá v rámci jakékoli etapy výroby toxické chemikálie jakýmkoli způsobem. Patří sem jakákoli důležitá složka dvousložkového nebo vícesložkového chemického systému;

(j) pojmy „prvotní materiál” a „speciální štěpný materiál” mají stejný význam, jaký jim připisují Stanovy Mezinárodní agentury pro atomovou energii vydané v New Yorku dne 26. října 1956.

Článek 3

Každá smluvní strana se zavazuje, že pro trestné činy uvedené v článku 1 stanoví přísné tresty.

Článek 4

1. Každá smluvní strana může v souladu se svými vnitrostátními právními principy přijmout nezbytná opatření k tomu, aby právnickou osobu nacházející se na jejím území nebo zřízenou podle jejích zákonů bylo možno činit odpovědnou, jestliže se fyzická osoba odpovědná za řízení nebo kontrolu této právnické osoby dopustila v této funkci trestného činu uvedeného v článku 1. Taková odpovědnost může být trestněprávní, občanskoprávní nebo správněprávní.

2. Taková odpovědnost vzniká bez ohledu na trestní odpovědnost fyzických osob, které se dopustily trestných činů.

3. Jestliže smluvní strana přijme nezbytná opatření k tomu, aby bylo možno činit právnickou osobu odpovědnou dle odstavce 1 tohoto článku, usiluje o zajištění toho, aby uložené trestněprávní, občanskoprávní či správněprávní sankce byly účinné, přiměřené a odrazující. Takové sankce mohou zahrnovat peněžité sankce.

Článek 5

1. Tato úmluva se nevztahuje na letadla používaná pro účely vojenské, celní nebo policejní.

2. V případech uvedených v článku 1 odst. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i) tato úmluva platí bez ohledu na to, zda letadlo provádí mezinárodní nebo vnitrostátní let pouze tehdy, jestliže:

a) se místo vzletu nebo přistání letadla, ať skutečné, nebo zamýšlené, nachází mimo území státu registrace tohoto letadla,

b) byl trestný čin spáchán na území jiného státu než státu registrace letadla.

3. Bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku v případech uvedených v článku 1 odst. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i) tato úmluva platí, jestliže je pachatel nebo údajný pachatel

dopaden na území jiného státu než státu registrace letadla.

4. Ve vztahu ke smluvním stranám uvedeným v článku 15 a v případech uvedených v článku 1 odst. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i) tato úmluva neplatí, jestliže se místa uvedená v odstavci 2 písm. a) tohoto článku nacházejí na území téhož státu, je-li tento stát jedním ze států uvedených v článku 15, pokud trestný čin nebyl spáchán, nebo pachatel nebo údajný pachatel nebyl zastižen na území jiného státu než tohoto státu.

5. V případech uvedených v článku 1 odst. 1 písm. d) tato úmluva platí pouze tehdy, jestliže se zařízení sloužící řízení leteckého provozu používají v mezinárodním leteckém provozu.

6. Ustanovení odstavců 2, 3, 4 a 5 tohoto článku platí také v případech uvedených v článku 1 odst. 4.

Článek 6

1. Žádným ustanovením této úmluvy nejsou dotčena jiná práva, závazky a povinnosti států a jednotlivců podle mezinárodního práva, zejména cílů a principů Charty Organizace spojených národů, Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a mezinárodního humanitárního práva.

2. Touto úmluvou se neřídí činnost ozbrojených sil během ozbrojeného konfliktu v tom smyslu, v jakém tyto pojmy chápe mezinárodní humanitární právo, kterým se tato činnost řídí, a touto Úmluvou se neřídí činnost prováděná vojenskými silami státu při výkonu jejich služebních povinností, pokud se řídí jinými pravidly mezinárodního práva.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku nelze vykládat tak, jako by činy jinak protiprávní byly promíjeny nebo uznávány za činy právem povolené zákonem, nebo jako by bylo vyloučeno stíhání na základě jiných právních předpisů.

Článek 7

Žádným ustanovením této úmluvy nejsou dotčena jiná práva, závazky a povinnosti smluvních stran podle Smlouvy o nešíření jaderných zbraní podepsané v Londýně, Moskvě a Washingtonu dne 1. července 1968, Úmluvy o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení podepsané v Londýně, Moskvě a Washingtonu dne 10. dubna 1972 nebo Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení podepsané v Paříži dne 13. ledna 1993.

Článek 8

1. Každá smluvní strana učiní nezbytná opatření k tomu, aby založila pravomoc svých soudů pro trestné činy uvedené v článku 1 v těchto případech:

a) je-li trestný čin spáchán na území tohoto státu;

b) je-li trestný čin spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla registrovaného v tomto státě;

- c) když letadlo, na jehož palubě byl trestný čin spáchán, přistane na jeho území s údajným pachatelem ještě na palubě;
- d) je-li trestný čin spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla pronajatého bez posádky nájemci, který má své hlavní místo podnikání, nebo nemá-li žádné takové hlavní místo podnikání, který má trvalé bydliště v tomto státě;
- e) je-li trestný čin spáchán státním příslušníkem tohoto státu.

2. Každá smluvní strana je oprávněna rovněž založit pravomoc svých soudů pro jakýkoli takový trestný čin v následujících případech:

- a) je-li trestný čin spáchán proti státnímu příslušníkovi tohoto státu;
- b) je-li trestný čin spáchán osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklý pobyt na území tohoto státu.

3. Každá smluvní strana učiní obdobně nezbytná opatření k založení pravomoci svých soudů pro trestné činy uvedené v článku 1 v případě, kdy se údajný pachatel nachází na jejím území a tato strana tuto osobu nevydá podle článku 12 některé ze smluvních stran, které pro tyto trestné činy založily pravomoc svých soudů podle příslušných odstavců tohoto článku.

4. Tato úmluva nevylučuje trestní pravomoc vykonávanou v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 9

1. Je-li kterákoli smluvní strana, na jejímž území se pachatel nebo údajný pachatel nachází, dostatečně přesvědčena o tom, že ji k tomu okolnosti opravňují, vezme tuto osobu do vazby nebo podnikne jiná opatření k zajištění její přítomnosti. Vazba a jiná opatření se řídí právními předpisy tohoto státu, avšak mohou trvat pouze tak dlouho, jak je nutné pro zahájení trestního nebo vydávacího řízení.

2. Takový stát provede okamžitě předběžné vyšetření skutkových okolností.

3. Kterékoli osobě, která je ve vazbě podle odstavce 1 tohoto článku, bude umožněno, aby se okamžitě spojila s nejbližším příslušným zástupcem státu, jehož je státním příslušníkem.

4. Vezme-li smluvní strana v souladu s tímto článkem osobu do vazby, uvědomí okamžitě smluvní strany, které založily pravomoc svých soudů podle článku 8 odst. 1 a které založily pravomoc svých soudů a oznámily ji depozitáři podle článku 21 odst. 4 písm. a), a, pokud to považuje za vhodné, i kterékoliv další zainteresované státy, o skutečnosti, že tato osoba je ve vazbě, a o okolnostech odůvodňujících její vzetí do vazby. Smluvní strana, která provádí předběžné šetření uvedené v odstavci 2 tohoto článku, neprodleně sdělí svá zjištění zmíněným smluvním stranám a uvede, zda zamýšlí vykonávat svou pravomoc.

Článek 10

Smluvní strana, na jejímž území je údajný pachatel dopaden, je povinna, pokud tuto osobu nevydá, bez jakékoliv výjimky a ať byl trestný čin spáchán na jejím území, či nikoliv, předložit případ příslušným orgánům za účelem trestního stíhání. Tyto orgány rozhodnou stejným

způsobem jako v případě kteréhokoliv jiného závažného trestného činu podle práva tohoto státu.

Článek 11

Kterékoli osobě, která je vzata do vazby nebo ve vztahu k níž jsou přijata jakákoli jiná opatření nebo je vedeno řízení podle této úmluvy, musí být zaručeno spravedlivé zacházení, včetně požívání veškerých práv a záruk v souladu s právem státu, na jehož území se tato osoba nachází, a aplikovatelnými ustanoveními mezinárodního práva včetně mezinárodního práva upravujícího lidská práva.

Článek 12

1. Trestné činy uvedené v článku 1 se považují za zahrnuté do každé smlouvy o vydávání, jež existuje mezi smluvními stranami, jako trestné činy podléhající vydání. Smluvní strany se zavazují, že zahrnou tyto trestné činy jako trestné činy podléhající vydání do každé smlouvy o vydávání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Jestliže smluvní strana, která vydání váže na existenci smlouvy, bude požádána jinou smluvní stranou, s níž nemá žádnou smlouvu o vydávání, o vydání pachatele, může podle své úvahy považovat tuto úmluvu za právní základ pro vydání pro trestné činy uvedené v článku 1. Vydání podléhá ostatním podmínkám stanoveným právním řádem dožádaného státu.

3. Smluvní strany, které neváží vydání pachatele na existenci smlouvy, uznají trestné činy uvedené v článku 1 mezi sebou za trestné činy podléhající vydání za podmínek stanovených právním řádem dožádaného státu.

4. Pro účely vydání mezi smluvními stranami se každý z trestných činů posuzuje, jako kdyby byl spáchán nejenom v místě, kde k němu došlo, ale též na územích smluvních stran, které mají založit pravomoc svých soudů v souladu s článkem 8 odst. 1 písm. b), c), d) a e) a které založily pravomoc svých soudů podle článku 8 odst. 2.

5. Trestné činy uvedené v článku 1 odst. 5 písm. a) a b) se pro účely vydávání mezi smluvními stranami posuzují jako rovnocenné.

Článek 13

Žádný z trestných činů uvedených v článku 1 nebude pro účely vydávání nebo vzájemné právní pomoci považován za politický trestný čin nebo za trestný čin spojený s politickým trestným činem nebo za trestný čin inspirovaný politickými motivy. V souladu s tím nesmí být žádost o vydání nebo o vzájemnou právní pomoc, založená na takovém trestném činu, odmítnuta výhradně z toho důvodu, že se týká politického trestného činu nebo trestného činu spojeného s politickým trestným činem nebo trestného činu inspirovaného politickými motivy.

Článek 14

Žádné ustanovení této úmluvy nebude vykládáno jako uložení povinnosti vydat nebo

poskytnout vzájemnou právní pomoc, jestliže dožádaná smluvní strana má závažné důvody k tomu, aby se domnívala, že žádost o vydání pro trestné činy uvedené v článku 1 nebo o vzájemnou právní pomoc ve vztahu k těmto trestným činům byla podána za účelem stíhání nebo potrestání nějaké osoby kvůli její rase, náboženství, národnosti, etnickému původu, politickým názorům nebo pohlaví nebo že vyhovění této žádosti by způsobilo újmu na postavení této osoby z jakéhokoliv z těchto důvodů.

Článek 15

Smluvní strany, které zřídí organizace pro společné provozování letecké dopravy nebo mezinárodní provozní agentury provozující letadla, jež podléhají společné nebo mezinárodní registraci, určí mezi sebou vhodným způsobem pro každé letadlo stát, který bude vykonávat soudní pravomoc a bude pro účel této Úmluvy státem registrace, a uvědomí o tom generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, který sdělí tuto informaci všem státům, které jsou stranami této úmluvy.

Článek 16

1. Smluvní strany se vynasnaží podniknout v souladu s mezinárodním a vnitrostátním právem všechna proveditelná opatření za tím účelem, aby zabránily trestným činům uvedeným v článku 1.

2. Kdyby v důsledku spáchání některého z trestných činů uvedených v článku 1 došlo k odložení nebo přerušení letu, umožní každá smluvní strana, ve které se letadlo nebo jeho cestující či posádka nacházejí, pokračování cesty cestujícím a posádce co nejdříve, jak to bude uskutečnitelné, a bez prodlení vrátí letadlo a jeho náklad osobám, které jsou k vlastnictví oprávněny.

Článek 17

1. Smluvní strany si navzájem poskytnou v co největší míře pomoc v souvislosti s trestním řízením zahájeným ve věci trestných činů uvedených v článku 1. Právo státu, jemuž byla žádost zaslána, bude platit ve všech případech.

2. Ustanoveními odstavce 1 tohoto článku nejsou dotčeny závazky z kterékoliv jiné smlouvy, dvoustranné nebo mnohostranné, kterou se řídí nebo bude řídit celkově nebo zčásti vzájemná pomoc v trestních věcech.

Článek 18

Kterákoliv smluvní strana, která se oprávněně domnívá, že bude spáchán jeden z trestných činů uvedených v článku 1, podá v souladu se svým vnitrostátním právem potřebné informace, jež má k dispozici, těm smluvním stranám, které považuje za státy uvedené v článku 8 odst. 1 a 2.

Článek 19

Každá smluvní strana sdělí v souladu se svým vnitrostátním právem Radě Mezinárodní organizace pro civilní letectví co nejdříve jakékoliv potřebné informace, které má k dispozici, týkající se:

- a) okolností trestného činu,
- b) opatření učiněných podle článku 16 odst. 2,
- c) opatření učiněných vůči pachateli nebo údajnému pachateli a zvláště výsledků každého vydávacího řízení nebo jiného soudního řízení.

Článek 20

1. Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami, týkající se výkladu nebo provádění této úmluvy, který nemůže být vyřešen jednáním, bude na žádost jedné z nich postoupen rozhodčímu řízení. Jestliže do šesti měsíců od data požádání o rozhodčí řízení strany nejsou s to se dohodnout na organizaci rozhodčího řízení, může kterákoliv z těchto stran předat spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru v souladu se statutem Mezinárodního soudního dvora.

2. Každý stát může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo přístupu k ní prohlásit, že se nepovažuje být vázán předchozím odstavcem. Ostatní smluvní strany nebudou vázány předchozím odstavcem ve vztahu ke kterékoli smluvní straně, která učinila takovouto výhradu.

3. Kterákoliv smluvní strana, která učiní výhradu podle předcházejícího odstavce, může kdykoli vzít tuto výhradu zpět tím, že uvědomí depozitáře.

Článek 21

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu v Pekingu 10. září 2010 státům, které se účastní Diplomatické konference o ochraně letectví před protiprávními činy konané v Pekingu od 30. srpna do 10. září 2010. Po 27. září 2010 bude tato úmluva otevřena k podpisu všem státům v sídle Mezinárodní organizace pro civilní letectví v Montrealu až do doby, kdy vstoupí v platnost podle článku 22.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny či listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, která se tímto určuje depozitářem.

3. Každý stát, který neratifikoval, nepřijal nebo neschválil tuto úmluvu v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, k ní může kdykoli přistoupit. Listina o přístupu bude uložena u depozitáře.

4. Po ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy nebo přístupu k ní každá smluvní strana:

- a) oznámí depozitáři založení pravomoci dle svého vnitrostátního práva v souladu s čl. 8 odst. 2 a okamžitě mu oznámí jakoukoliv její změnu, a
- b) může prohlásit, že bude aplikovat ustanovení čl. 1 odst. 4 písm. d) v souladu s principy svého trestního práva týkajícími se vynětí rodiny z odpovědnosti.

Článek 22

1. Tato úmluva vstoupí v platnost první den druhého měsíce následujícího po dni uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu.

2. Pro každý stát ratifikující, přijímající nebo schvalující tuto úmluvu nebo přistupující k ní po uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu vstoupí tato úmluva v platnost první den druhého měsíce poté, co tento stát uloží svoji ratifikační listinu či listinu o přijetí, schválení nebo přístupu.

3. Jakmile tato úmluva vstoupí v platnost, bude depozitářem registrována u Organizace spojených národů.

Článek 23

1. Kterákoli smluvní strana může tuto úmluvu vypovědět písemným oznámením depozitáři.

2. Výpověď nabývá účinku jeden rok následující po dni, ke kterému toto oznámení obdrží depozitář.

Článek 24

Mezi smluvními stranami má tato úmluva přednost před následujícími nástroji:

- a) Úmluvou o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsanou v Montrealu 23. září 1971; a
- b) Protokol o boji s protiprávními činy násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, doplňujícím Úmluvu o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, přijatou v Montrealu 23. září 1971, a podepsaným v Montrealu 24. února 1988.

Článek 25

Depozitář neprodleně uvědomí všechny smluvní strany této úmluvy a všechny signatářské a přistupující státy této úmluvy o datu každého podpisu, datu uložení každé ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu, datu, kdy tato úmluva vstoupí v platnost, a o jiných významných informacích.

NA DŮKAZ ČEHOŽ dále podepsaní pověřeni zástupci, kteří k tomu byli řádně

zplnomocnění, podepsali tuto úmluvu.

DÁNO v Pekingu dne desátého září roku dva tisíce deset v anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském jazyce, přičemž po ověření shody jednotlivých znění sekretariátem konference pod pravomocí předsedy konference, které proběhne do devadesáti dnů od tohoto data, mají všechna znění stejnou platnost. Tato úmluva zůstane uložena v archivech Mezinárodní organizace pro civilní letectví a její ověřené kopie budou rozeslány depozitářem všem smluvním státům této úmluvy.

34**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. září 2010 byl v Pekingu přijat Protokol doplňující Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel¹⁾).

Jménem České republiky byl Protokol podepsán v Montrealu dne 23. listopadu 2011.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Protokol ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, depozitáře Protokolu, dne 2. července 2013.

Při ratifikaci Protokolu bylo učiněno následující prohlášení:

„V souladu s čl. XXII písm. a) Protokolu Česká republika oznamuje, že ustavila svou jurisdikci nad činy uvedenými v čl. 1 Haagské úmluvy, ve znění Pekingského protokolu, 2010, v případech stanovených v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) Haagské úmluvy, ve znění Pekingského protokolu.“

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku XXIII odst. 1 dne 1. ledna 2018 a tímto dnem vstoupil v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Protokolu a jeho překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

¹⁾ Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, přijatá dne 16. prosince 1970 v Haagu, byla vyhlášena pod č. 96/1974 Sb.

PROTOCOL

SUPPLEMENTARY TO THE CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL SEIZURE OF AIRCRAFT

THE STATES PARTIES TO THIS PROTOCOL,

DEEPLY CONCERNED about the worldwide escalation of unlawful acts against civil aviation;

RECOGNIZING that new types of threats against civil aviation require new concerted efforts and policies of cooperation on the part of States; and

BELIEVING that in order to better address these threats, it is necessary to adopt provisions supplementary to those of the *Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft* signed at The Hague on 16 December 1970, to suppress unlawful acts of seizure or exercise of control of aircraft and to improve its effectiveness;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article I

This Protocol supplements the *Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft*, signed at The Hague on 16 December 1970 (hereinafter referred to as “the Convention”).

Article II

Article 1 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 1

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally seizes or exercises control of an aircraft in service by force or threat thereof, or by coercion, or by any other form of intimidation, or by any technological means.
2. Any person also commits an offence if that person:
 - (a) makes a threat to commit the offence set forth in paragraph 1 of this Article;
or
 - (b) unlawfully and intentionally causes any person to receive such a threat,
under circumstances which indicate that the threat is credible.

3. Any person also commits an offence if that person:
- (a) attempts to commit the offence set forth in paragraph 1 of this Article; or
 - (b) organizes or directs others to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 (a) of this Article; or
 - (c) participates as an accomplice in an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 (a) of this Article; or
 - (d) unlawfully and intentionally assists another person to evade investigation, prosecution or punishment, knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 (a), 3 (b) or 3 (c) of this Article, or that the person is wanted for criminal prosecution by law enforcement authorities for such an offence or has been sentenced for such an offence.
4. Each State Party shall also establish as offences, when committed intentionally, whether or not any of the offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article is actually committed or attempted, either or both of the following:
- (a) agreeing with one or more other persons to commit an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article and, where required by national law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement; or
 - (b) contributing in any other way to the commission of one or more offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article by a group of persons acting with a common purpose, and such contribution shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article; or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in paragraph 1 or 2 of this Article.”

Article III

Article 2 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 2

Each State Party undertakes to make the offences set forth in Article 1 punishable by severe penalties.”

Article IV

The following shall be added as Article 2 *bis* of the Convention:

“Article 2 *bis*

1. Each State Party, in accordance with its national legal principles, may take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in Article 1. Such liability may be criminal, civil or administrative.
2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.
3. If a State Party takes the necessary measures to make a legal entity liable in accordance with paragraph 1 of this Article, it shall endeavour to ensure that the applicable criminal, civil or administrative sanctions are effective, proportionate and dissuasive. Such sanctions may include monetary sanctions.”

Article V

1. Article 3, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 3

1. For the purposes of this Convention, an aircraft is considered to be in service from the beginning of the pre-flight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board.”
2. In Article 3, paragraph 3, of the Convention, “registration” shall be replaced by “registry”.
3. In Article 3, paragraph 4, of the Convention, “mentioned” shall be replaced by “set forth”.
4. Article 3, paragraph 5, of the Convention shall be replaced by the following:
“5. Notwithstanding paragraphs 3 and 4 of this Article, Articles 6, 7, 7 *bis*, 8, 8 *bis*, 8 *ter* and 10 shall apply whatever the place of take-off or the place of actual landing of the aircraft, if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registry of that aircraft.”

Article VI

The following shall be added as Article 3 *bis* of the Convention:

“Article 3 *bis*

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Convention on International Civil Aviation and international humanitarian law.
2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.”

Article VII

Article 4 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 4

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 and any other act of violence against passengers or crew committed by the alleged offender in connection with the offences, in the following cases:
 - (a) when the offence is committed in the territory of that State;
 - (b) when the offence is committed against or on board an aircraft registered in that State;
 - (c) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;
 - (d) when the offence is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee whose principal place of business or, if the lessee has no such place of business, whose permanent residence is in that State;
 - (e) when the offence is committed by a national of that State.

2. Each State Party may also establish its jurisdiction over any such offence in the following cases:

- (a) when the offence is committed against a national of that State;
- (b) when the offence is committed by a stateless person whose habitual residence is in the territory of that State.

3. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person pursuant to Article 8 to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with the applicable paragraphs of this Article with regard to those offences.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.”

Article VIII

Article 5 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 5

The States Parties which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registry for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the Secretary General of the International Civil Aviation Organization who shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.”

Article IX

Article 6, paragraph 4, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 6

4. When a State Party, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States Parties which have established jurisdiction under paragraph 1 of Article 4, and established jurisdiction and notified the Depositary under paragraph 2 of Article 4 and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person’s detention. The State Party which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States Parties and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.”

Article X

The following shall be added as Article 7 *bis* of the Convention:

“Article 7 *bis*

Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.”

Article XI

Article 8 of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 8

1. The offences set forth in Article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include the offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in Article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with subparagraphs (b), (c), (d) and (e) of paragraph 1 of Article 4 and who have established jurisdiction in accordance with paragraph 2 of Article 4.
5. The offences set forth in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 4 of Article 1 shall, for the purpose of extradition between States Parties, be treated as equivalent.”

Article XII

The following shall be added as Article 8 *bis* of the Convention:

“Article 8 *bis*

None of the offences set forth in Article 1 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.”

Article XIII

The following shall be added as Article 8 *ter* of the Convention:

“Article 8 *ter*

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Article 1 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person’s race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person’s position for any of these reasons.”

Article XIV

Article 9, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 9

1. When any of the acts set forth in paragraph 1 of Article 1 has occurred or is about to occur, States Parties shall take all appropriate measures to restore control of the aircraft to its lawful commander or to preserve the commander’s control of the aircraft.”

Article XV

Article 10, paragraph 1, of the Convention shall be replaced by the following:

“Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in Article 1 and other acts set forth in Article 4. The law of the State requested shall apply in all cases.”

Article XVI

The following shall be added as Article 10 *bis* of the Convention:

“Article 10 *bis*

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States Parties which it believes would be the States set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 4.”

Article XVII

1. All references in the Convention to “Contracting State” and “Contracting States” shall be replaced by “State Party” and “States Parties” respectively.
2. All references in the Convention to “him” and “his” shall be replaced by “that person” and “that person’s” respectively.

Article XVIII

The texts of the Convention in the Arabic and Chinese languages annexed to this Protocol shall, together with the texts of the Convention in the English, French, Russian and Spanish languages, constitute texts equally authentic in the six languages.

Article XIX

As between the States Parties to this Protocol, the Convention and this Protocol shall be read and interpreted together as one single instrument and shall be known as The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010.

Article XX

This Protocol shall be open for signature in Beijing on 10 September 2010 by States participating in the Diplomatic Conference on Aviation Security held at Beijing from 30 August to 10 September 2010. After 27 September 2010, this Protocol shall be open to all States for signature at the Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montréal until it enters into force in accordance with Article XXIII.

Article XXI

1. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the International Civil Aviation Organization, who is hereby designated as the Depositary.
2. Ratification, acceptance or approval of this Protocol by any State which is not a Party to the Convention shall have the effect of ratification, acceptance or approval of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010.
3. Any State which does not ratify, accept or approve this Protocol in accordance with paragraph 1 of this Article may accede to it at any time. The instruments of accession shall be deposited with the Depositary.

Article XXII

Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol, each State Party:

- (a) shall notify the Depositary of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of Article 4 of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010, and immediately notify the Depositary of any change; and
- (b) may declare that it shall apply the provisions of subparagraph (d) of paragraph 3 of Article 1 of The Hague Convention as amended by the Beijing Protocol, 2010 in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions from liability.

Article XXIII

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Depositary.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Protocol shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. As soon as this Protocol enters into force, it shall be registered with the United Nations by the Depositary.

Article XXIV

1. Any State Party may denounce this Protocol by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Depositary.

Article XXV

The Depositary shall promptly inform all States Parties to this Protocol and all signatory or acceding States to this Protocol of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the date of coming into force of this Protocol, and other relevant information.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Protocol.

DONE at Beijing on the tenth day of September of the year Two Thousand and Ten in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another. This Protocol shall remain deposited in the archives of the International Civil Aviation Organization, and certified copies thereof shall be transmitted by the Depositary to all Contracting States to this Protocol.

PŘEKLAD

PROTOKOL

DOPLŇJÍCÍ ÚMLUVU O POTLAČENÍ PROTIPRÁVNÍHO ZMOCNĚNÍ SE
LETADEL

STÁTY, KTERÉ JSOU STRANAMI TOHOTO PROTOKOLU,

HLUBOCE ZNEPOKOJENY celosvětovým nárůstem protiprávních činů proti civilnímu letectví;

UZNÁVAJÍCE, že nové druhy ohrožení civilní letecké dopravy vyžadují spojené úsilí a postupy spolupráce na straně států, a

VĚŘÍCE, že je nezbytné k potlačení protiprávních činů zmocnění se či výkonu kontroly nad letadlem a ke zlepšení její účinnosti přijmout ustanovení doplňující ustanovení *Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel* podepsané v Haagu dne 16. prosince 1970, aby bylo možno se s těmito hrozbami lépe vypořádat;

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍM:

Článek I

Tento protokol doplňuje *Úmluvu o potlačení protiprávního zmocnění se letadel* podepsanou v Haagu dne 16. prosince 1970 (dále jen „Úmluva“).

Článek II

Článek 1 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 1

1. Trestného činu se dopustí osoba, která se nezákonně a úmyslně, za použití násilí nebo hrozby násilím, nátlakem nebo jakoukoli jinou formou zastrašování či pomocí technologických prostředků, zmocní letadla v provozu nebo nad ním vykonává kontrolu.

2. Trestný čin spáchá také osoba, která

- a) vyhrožuje spácháním trestného činu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku; nebo
- b) protiprávně a úmyslně zařídí, aby jiná osoba obdržela takovouto výhrůžku, za okolností, které naznačují, že tato hrozba je přesvědčivá.

3. Trestného činu se dopustí také osoba, která:

- a) se pokusí spáchat trestný čin uvedený v odstavci 1 tohoto článku; nebo

- b) organizuje nebo navádí jiné osoby ke spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1, 2, nebo 3 písm. a) tohoto článku; nebo
- c) se jako spolupachatel podílí na spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1, 2 nebo 3 písm. a) tohoto článku; nebo
- d) protiprávně a úmyslně pomůže jiné osobě vyhnout se vyšetřování, stíhání nebo trestu, s vědomím, že se tato osoba dopustila jednání, jež představuje trestný čin uvedený v odstavcích 1, 2, 3 písm. a), 3 písm. b) nebo 3 písm. c) tohoto článku, nebo že tuto osobu kvůli takovému trestnému činu hledají pro účely trestního stíhání orgány činné v trestním řízení nebo že byla pro daný trestný čin odsouzena.

4. Každá smluvní strana také bez ohledu na to, zda ve skutečnosti došlo ke spáchání nebo k pokusu o spáchání některého z trestných činů uvedených v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku, označí za trestný čin jeden či oba z následujících případů, jestliže byly spáchány úmyslně:

- a) dohodu s jednou či několika dalšími osobami spáchat trestný čin uvedený v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku, který v případě, že to vnitrostátní právo vyžaduje, zahrnuje jednání jednoho z účastníků podle této dohody; nebo
- b) jakékoli jiné přispění ke spáchání jednoho nebo více trestných činů uvedených v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku skupinou osob jednajících se společným záměrem, a toto přispění je buď:
 - i) činěno s cílem napomáhat obecné trestné činnosti či záměru skupiny, přičemž taková činnost nebo záměr zahrnuje spáchání trestného činu uvedeného v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku; nebo je
 - ii) činěno s vědomím úmyslu této skupiny spáchat trestný čin uvedený v odstavcích 1 nebo 2 tohoto článku.“

Článek III

Článek 2 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 2

Každá smluvní strana se zavazuje, že pro trestné činy uvedené v článku 1 stanoví přísné tresty.“

Článek IV

Následující článek se vkládá jako článek 2 *bis* Úmluvy:

„Článek 2 *bis*

1. Každá smluvní strana může v souladu se svými vnitrostátními právními principy přijmout nezbytná opatření k tomu, aby právnickou osobu nacházející se na jejím území nebo zřízenou podle jejích právních předpisů bylo možno činit odpovědnou, jestliže se fyzická osoba odpovědná za řízení nebo kontrolu této právnické osoby dopustila v této funkci trestného činu uvedeného v článku 1. Taková odpovědnost může být trestněprávní, občanskoprávní nebo

správněprávní.

2. Taková odpovědnost vzniká bez ohledu na trestní odpovědnost fyzických osob, které se dopustily trestných činů.

3. Jestliže smluvní strana přijme nezbytná opatření k tomu, aby bylo možno činit právníkou osobu odpovědnou dle odstavce 1 tohoto článku, usiluje o zajištění toho, aby uložené trestněprávní, občanskoprávní či správněprávní sankce byly účinné, přiměřené a odrazující. Takové sankce mohou zahrnovat peněžité sankce.“

Článek V

1. Článek 3 odstavec 1 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 3

1. Pro účely této Úmluvy je letadlo považováno za letadlo v provozu v době od počátku předletové přípravy letadla prováděné pozemním personálem nebo posádkou pro určitý let až do 24 hodin po jakémkoliv přistání. V případě nuceného přistání je let považován za trvajícím až do doby, kdy příslušné orgány převezmou odpovědnost za letadlo, osoby a majetek na palubě.“

2. V článku 3 odstavci 3 Úmluvy se slovo „registrace“ nahrazuje slovem „registrováno“.

3. V článku 3 odstavci 4 Úmluvy se slovo „stanovené“ nahrazuje slovem „uvedené“.

4. Článek 3 odstavec 5 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„5. Bez ohledu na odstavce 3 a 4 tohoto článku budou články 6, 7, 7 *bis*, 8, 8 *bis*, 8 *ter* a 10 použity nezávisle na tom, kde je místo startu nebo místo skutečného přistání letadla, je-li pachatel nebo údajný pachatel dopaden na území jiného státu než státu, v němž je letadlo registrováno.“

Článek VI

Následující článek se vkládá jako článek 3 *bis* Úmluvy:

„Článek 3 *bis*

1. Žádným ustanovením této Úmluvy nejsou dotčena jiná práva, závazky a povinnosti států a jednotlivců podle mezinárodního práva, zejména cílů a principů Charty Organizace spojených národů, Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a mezinárodního humanitárního práva.

2. Touto Úmluvou se neřídí činnost ozbrojených sil během ozbrojeného konfliktu v tom smyslu, v jakém tyto pojmy chápe mezinárodní humanitární právo, kterým se tato činnost řídí, a touto Úmluvou se neřídí činnost prováděná vojenskými silami státu při výkonu jejich služebních povinností, pokud se řídí jinými pravidly mezinárodního práva.

3. Ustanovení odstavce 2 tohoto článku nelze vykládat tak, jako by činy jinak protiprávní byly promíjeny nebo uznávány za činy povolené zákonem, nebo jako by bylo vyloučeno stíhání

na základě jiných právních předpisů.“

Článek VII

Článek 4 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 4

1. Každá smluvní strana učiní nezbytná opatření k založení pravomoci svých soudů pro trestné činy uvedené v článku 1 nebo jakékoli jiné násilné činy proti cestujícím nebo posádce, spáchané údajným pachatelem v souvislosti s trestnými činy, v těchto případech:

- a) je-li trestný čin spáchán na území tohoto státu;
- b) je-li trestný čin spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla registrovaného v tomto státě;
- c) přistane-li letadlo, na jehož palubě byl trestný čin spáchán, na jeho území s údajným pachatelem ještě na palubě;
- d) je-li trestný čin spáchán proti letadlu nebo na palubě letadla pronajatého bez posádky nájemci, který má své hlavní místo podnikání, nebo nemá-li žádné takové hlavní místo podnikání, který má trvalé bydliště v tomto státě;
- e) je-li trestný čin spáchán státním příslušníkem tohoto státu.

2. Každá smluvní strana je oprávněna rovněž založit pravomoc svých soudů pro jakýkoli takový trestný čin v následujících případech:

- a) je-li trestný čin spáchán proti státnímu příslušníkovi tohoto státu;
- b) je-li trestný čin spáchán osobou bez státní příslušnosti, která má obvyklý pobyt na území tohoto státu.

3. Každá smluvní strana učiní obdobně nezbytná opatření k založení pravomoci svých soudů pro trestné činy uvedené v článku 1 v případě, kdy se údajný pachatel nachází na jejím území a tato smluvní strana tuto osobu nevydá podle článku 8 některé ze smluvních stran, které pro tyto trestné činy založily pravomoc svých soudů podle příslušných odstavců tohoto článku.

4. Tato Úmluva nevylučuje trestní pravomoc vykonávanou v souladu s vnitrostátním právem.“

Článek VIII

Článek 5 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 5

Smluvní strany, které zřídí organizace pro společné provozování letecké dopravy nebo mezinárodní letecké agentury provozující letadla, jež podléhají společné nebo mezinárodní

registraci, určí mezi sebou vhodným způsobem pro každé letadlo stát, který bude vykonávat jurisdikci a bude pro účel této Úmluvy státem registrace, a uvědomí o tom generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, který sdělí tuto informaci všem státům, které jsou stranami této Úmluvy.“

Článek IX

Článek 6 odstavec 4 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 6

4. Vezme-li smluvní strana podle tohoto článku osobu do vazby, uvědomí okamžitě smluvní strany, které založily pravomoc svých soudů podle článku 4 odst. 1 a které založily pravomoc svých soudů a oznámily ji depozitáři podle článku 4 odst. 2, a, pokud to považuje za vhodné, kterékoliv další zainteresované státy o skutečnosti, že je tato osoba ve vazbě a o okolnostech odůvodňujících její vzetí do vazby. Smluvní strana, která provádí předběžné šetření uvedené v odstavci 2 tohoto článku, neprodleně sdělí svá zjištění zmíněným smluvním stranám a uvede, zda zamýšlí vykonávat svou pravomoc.“

Článek X

Následující článek se vkládá jako článek 7 *bis* Úmluvy:

„Článek 7 *bis*

Kterékoliv osobě, která je vzata do vazby nebo ve vztahu k níž jsou přijata jakákoliv jiná opatření nebo je vedeno řízení podle této Úmluvy, musí být zaručeno spravedlivé zacházení, včetně požívání veškerých práv a záruk v souladu s právem státu, na jehož území se tato osoba nachází, a aplikovatelnými ustanoveními mezinárodního práva, včetně mezinárodního práva upravujícího lidská práva.“

Článek XI

Článek 8 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 8

1. Trestné činy uvedené v článku 1 se považují za zahrnuté do každé smlouvy o vydávání, jež existuje mezi smluvními stranami, jako trestné činy podléhající vydání. Smluvní strany se zavazují, že zahrnou tyto trestné činy jako trestné činy podléhající vydání do každé smlouvy o vydávání, jež mezi nimi bude uzavřena.

2. Jestliže smluvní strana, která vydání váže na existenci smlouvy, bude požádána jinou smluvní stranou, s níž nemá žádnou smlouvu o vydávání, o vydání pachatele, může podle své úvahy považovat tuto Úmluvu za právní základ pro vydání, pokud jde o trestné činy uvedené v článku 1. Vydání podléhá ostatním podmínkám stanoveným právním řádem dožádaného státu.

3. Smluvní strany, které neváží vydání pachatele na existenci smlouvy, uznají trestné činy uvedené v článku 1 mezi sebou za trestné činy podléhající vydání za podmínek stanovených právním řádem dožádaného státu.

4. Pro účely vydání pachatele mezi smluvními stranami se každý z trestných činů posuzuje, jako kdyby byl spáchán nejenom v místě, kde k němu došlo, ale též na územích smluvních stran, které jsou žádány, aby založily pravomoc svých soudů v souladu s článkem 4 odst. 1 písm. b), c), d) a e) a které založily pravomoc svých soudů v souladu s článkem 4 odst. 2.

5. Trestné činy uvedené v článku 1 odst. 4. písm. a) a b) se pro účely vydávání mezi smluvními stranami posuzují jako rovnocenné.“

Článek XII

Následující článek se vkládá jako článek 8 *bis* Úmluvy:

„Článek 8 *bis*

Žádný z trestných činů uvedených v článku 1 nebude pro účely vydávání nebo vzájemné právní pomoci považován za politický trestný čin nebo za trestný čin spojený s politickým trestným činem nebo za trestný čin inspirovaný politickými motivy. V souladu s tím nesmí být žádost o vydání nebo o vzájemnou právní pomoc, založená na takovém trestném činu, odmítnuta výhradně z toho důvodu, že se týká politického trestného činu nebo trestného činu spojeného s politickým trestným činem nebo trestného činu inspirovaného politickými motivy.“

Článek XIII

Následující článek se vkládá jako článek 8 *ter* Úmluvy:

„Článek 8 *ter*

Žádné ustanovení této Úmluvy nebude vykládáno jako uložení povinnosti vydat nebo poskytnout vzájemnou právní pomoc, jestliže má dožádaná smluvní strana závažné důvody k tomu, aby se domnívala, že žádost o vydání pro trestné činy uvedené v článku 1 nebo o vzájemnou právní pomoc ve vztahu k těmto trestným činům byla podána za účelem stíhání nebo potrestání nějaké osoby kvůli její rase, náboženství, národnosti, etnickému původu, politickým názorům nebo pohlaví nebo že vyhovění této žádosti by způsobilo újmu na postavení této osoby z jakéhokoliv z těchto důvodů.“

Článek XIV

Článek 9 odstavec 1 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 9

1. Pokud došlo nebo má dojít ke kterémukoliv z činů uvedených v článku 1 odst. 1,

podniknou smluvní strany všechna vhodná opatření, aby byla kontrola letadla navracena do rukou jeho oprávněného velitele nebo aby jeho kontrola nad letadlem zůstala zachována.“

Článek XV

Článek 10 odstavec 1 Úmluvy se nahrazuje následujícím:

„Článek 10

1. Smluvní strany si navzájem poskytnou v co největší míře pomoc v souvislosti s trestním řízením zahájeným pro trestné činy uvedené v článku 1 a jiné činy uvedené v článku 4. Právo státu, jemuž byla žádost zaslána, bude platit ve všech případech.“

Článek XVI

Následující článek se vkládá jako článek 10 bis Úmluvy:

„Článek 10 bis

Kterákoliv smluvní strana, která se oprávněně domnívá, že bude spáchán jeden z trestných činů uvedených v článku 1, podá v souladu se svým vnitrostátním právem potřebné informace, jež má k dispozici, těm smluvním stranám, které považuje za státy uvedené v článku 4 odst. 1 a 2.“

Článek XVII

1. Všechny odkazy v Úmluvě na „smluvní stát“ a „smluvní státy“ se příslušně nahrazují slovy „smluvní strana“ a „smluvní strany“.
2. Všechny odkazy v Úmluvě na „jemu“ a „jeho“ se příslušně nahrazují slovy „osoba“ a „osoby“.

Článek XVIII

Znění Úmluvy v arabském a čínském jazyce připojená k tomuto protokolu tvoří, společně se zněním Úmluvy v anglickém, francouzském, ruském a španělském jazyce, stejně platná znění v šesti jazycích.

Článek XIX

Úmluva a protokol mezi smluvními stranami tohoto protokolu zní a jsou vykládány společně jako jediný dokument a jsou známy jako Haagská úmluva ve znění Pekingského protokolu, 2010.

Článek XX

Tento protokol je otevřen k podpisu v Pekingu 10. září 2010 státům, které se účastní Diplomatické konference o ochraně letectví před protiprávními činy konané v Pekingu od 30. srpna do 10. září 2010. Po 27. září 2010 bude tento protokol otevřen k podpisu všem státům v sídle Mezinárodní organizace pro civilní letectví v Montrealu až do doby, kdy vstoupí v platnost podle článku XXIII.

Článek XXI

1. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny či listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Mezinárodní organizace pro civilní letectví, který se tímto určuje depozitářem.
2. Ratifikace, přijetí nebo schválení tohoto protokolu státem, který není stranou Úmluvy, má účinek ratifikace, přijetí nebo schválení Haagské úmluvy ve znění Pekingského protokolu, 2010.
3. Každý stát, který neratifikoval, nepřijal nebo neschválil tento Protokol v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, k němu může kdykoli přistoupit. Listina o přístupu bude uložena u depozitáře.

Článek XXII

Po ratifikaci, přijetí nebo schválení tohoto protokolu nebo přístupu k němu každá smluvní strana:

- a) oznámí depozitáři, jakou jurisdikci dle svého vnitrostátního práva zřídila v souladu s čl. 4 odst. 2 Haagské úmluvy ve znění Pekingského protokolu, 2010, a okamžitě mu oznámí jakoukoliv její změnu; a
- b) může prohlásit, že bude aplikovat ustanovení článku 1 odst. 3 písm. d) Haagské úmluvy, ve znění Pekingského protokolu, 2010 v souladu s principy svého trestního práva týkajícími se vynětí rodiny z odpovědnosti.

Článek XXIII

1. Tento protokol vstoupí v platnost první den druhého měsíce následujícího po dni uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu depozitáři.
2. Pro každý stát ratifikující, přijímající nebo schvalující tento protokol nebo přistupující k němu po uložení dvaadvacáté ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu, vstoupí tento protokol v platnost první den druhého měsíce poté, co tento stát uloží svoji ratifikační listinu či listinu o přijetí, schválení nebo přístupu.
3. Jakmile tento protokol vstoupí v platnost, bude depozitářem registrován u Organizace spojených národů.

Článek XXIV

1. Kterákoli smluvní strana může tento protokol vypovědět písemným oznámením depozitáři.
2. Výpověď nabývá účinku jeden rok následující po dni, ke kterému toto oznámení obdrží depozitář.

Článek XXV

Depozitář neprodleně uvědomí všechny smluvní strany tohoto protokolu a všechny signatáře a přistupující státy tohoto protokolu o datu každého podpisu, datu uložení každé ratifikační listiny či listiny o přijetí, schválení nebo přístupu, datu, kdy tento protokol vstoupí v platnost, a o jiných významných informacích.

NA DŮKAZ ČEHOŽ dále podepsaní pověřeni zástupci, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tento protokol.

DÁNO v Pekingu dne desátého září roku dva tisíce deset v anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském jazyce, přičemž po ověření shody jednotlivých znění sekretariátem konference pod pravomocí předsedy konference, které proběhne do devadesáti dnů od tohoto data, mají všechna znění stejnou platnost. Tento protokol zůstane uložen v archivech Mezinárodní organizace pro civilní letectví a jeho ověřené kopie budou rozeslány depozitářem všem smluvním státům tohoto protokolu.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@walstead-moraviapress.com. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2022 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@walstead-moraviapress.com. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knih-kupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Pardubice:** ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3:** Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23, BMSS START, s. r. o., Olšanská 3; **Praha 4:** Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6:** DOVOZ TISKU SUWECO CZ, s. r. o., Sestupná 153/11; **Praha 10:** MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem:** KARTOON, s. r. o., Klášská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.